

- α) Διηχείται: ρήμα, παθητ. φωνής, οριστ. έμφ., ενεστώτας, γ' πρόσ. ενικού
με: πρόθεση
θάρος: ουδέτερο ουσιαστικό, αιτιατική ενικού
στα: εμπρόθετο άρθρο
υπόλοιπα: ουδέτερο επίθετο, αιτιατική πληθυντικού
και: συντηθετικός σύνδεσμος
μεγαλύτερα: ουδέτερο επίθετο, συγκριτικός βαθμός, αιτιατ. πληθ.
παιδιά: ουδέτερο ουσιαστικό, αιτιατική πληθουζ
της: θηλυκό άρθρο, οριστικό, γενική ενικού
τάξης: θηλυκό ουσιαστικό, γενική ενικού
ένα: αόριστο άρθρο, ουδέτερο, αιτιατική ενικού.
παραμύθι: ουδέτερο ουσιαστικό, αιτιατική ενικού.

β) Χρονική αντικατάσταση (οριστική)

(εμείς)

Ενεσ.	στενοχωριέμαι
Παρ.	στενοχωριόμουν
Αόρ.	στενοχωρήθηκα
Μελ. έφ.	θα στενοχωριέμαι
Μελ. στ.	θα στενοχωρηθώ,
Παρακ.	έχω στενοχωρηθεί,
Υπερσ.	είχα στενοχωρηθεί
Συντ. Μελ.	θα έχω στενοχωρηθεί

περιμένουμε	} χρησιμοποιώ το ίδιο
περιμέναμε	
περιμέναμε	
θα περιμένουμε	}
θα περιμένουμε	
έχουμε περιμένει	
είχαμε περιμένει	
θα έχουμε περιμένει	

- γ) (Μ) (Μ)
- (Κ) (Κ)
- (Μ) (Κ)

δ) Αντωνυμίες που υπογραμμίζω
κάποιοι, τη βρήκαν, ποιος, δική του
εμείς, εαυτό του το κατορθώνει, πόσες
τα παράτησε, το χρωρίζουμε, μερικοί,
εαυτούς τους, επιστήμη τους

Προσωπικές: τη, εμείς, το, ται, το
Κτητικές: (θή) δική του, τους
Ερωτηματικές: ποιος, πόσες
Αντοπαθείς: εαυτό του, εαυτά τους
Αόριστες: κάποιοι, μερικοί